

mert éreztem, a drámám áll bosszút a könnyelműségemen. Talán egyszer jóvátételként meg kellene írnom a garázsépítem drámáját, hogy valójában megszolgáljam az akkor megkeresett pénzt.

Filmforgatókönyvre nem gondoltál még?

Nemcsak, hogy gondoltam, hanem már egy film is készült belőle. Ez is kötődik Sinkovics Edéhez, 2001-ben szervezett egy összművészeti alkotótábort, amibe én egy hét késéssel csöppentem bele, amikor is Ede már nagyban forgatta trashfilmjét *Carry Townslin*ról, a dél-bánáti szelleműzőről. Ede megkért, szálljak be én is a projektbe, amihez ugyan pénzünk nem volt, csak egy kölcsönbe kapott kameránk és egy operatőrünk, azonban nem kellett sok, máris azt vettem észre, nemcsak a forgatókönyvet írom, hanem szereplője is vagyok a filmnek. Az akkori forgatást hamarosan követte egy Budapesten, majd Becsén, később hónapokig jártunk Újvidékre a film utómunkálatai miatt, az egészre biztos ráment másfél-két évünk, de aztán végképp elfogyott a pénzünk, és nem tudtuk hogyan folytatni. Érdekes módon itt is közbelépett a történelem, több ígéretünk is volt innen-onnan, de jött a Đindić-merénylet, összezavarodott megint minden. Később a rendezőnk újra elővette a filmet, rendezői diplomát is szerzett vele Belgrádban, majd ráfeküdt az utómunkálatokra, de a mai napig nem tudott pontot tenni a végére, valahol túlbonyolódott az egész történet, talán azt is úgy kellett volna befejezni, mint a *Biciklizéseket*: ne derüljön ki a végén, kinek ki volt a gyilkosa.

